

Tekst: Tore Moberg

100 år med Fjellheim

Laurdag 28. mai vart det teke høgtideleg avskjed med Fjellheim. Os Musikk- og Turnforening arrangerte mimrefest og gravøl for Fjellheim, som truleg har fått den endelege dødsdomen. Huset er i alle fall ikkje å finna att i dei nye planane for utvikling av strekninga mellom Stasjonsbygningen og Kvernhuselva.

At det var akkurat Os Musikk- og Turnforening som måtte stå for avskjeden med Fjellheim, skjønar ein godt, når ein på desse få sidene får eit lite innblikk i historia til Fjellheim. Det er mykje god og interessant lokalhistorie knytta til Fjellheim. Eg har konsentrert meg mest om første del av Fjellheim-perioden, altså fram til ca.1960.

Ei unik historie

Framleis ruver Fjellheim i landskapet, og ber med seg ei historie som går 100 år attende. Fjellheim handlar om to hus, første Fjellheim som brann, og noverande. I tillegg handlar det også om eit unikt samarbeid mellom to foreiningar som i utgangspunktet er veldig ulike. Fellesprosjektet "Fjellheim" vart noko langt meir enn øvings- og treningslokale for Os Musikk- og Turnforening. I arkivet for første Fjellheim finn ein dette:

"Husets formaal er først og fremst aa dekke de to foreninger som eier huset sitt behov, og dernest tjene som et forsamlingslokale for bygden".

Ei siste helsing frå turndamene(Foto: Os og Fusaposten)

Første Fjellheim

Hundre år er no gått sidan Os Musikk- og Turnforening fekk reist første Fjellheim-bygget. Innunder fjellknausen på tomta som høyrde til Hans Engjelsson Moberg sitt bruk (Indre Moberg 4). Som ein kuriositet kan det nemnast at Oseana-tomta er frå nabobruket (Indre Moberg 3) eigd av Bjørn Moberg.

To foreiningar utan hus

I åra etter stiftinga av Os Musikkforening (1901) og Os Turnforening (1905) var det stadig spørsmål om øvingslokale, særleg vinterstid. Turnforeningen trente ein del i sjøbuva til Ole Valle Moberg ved Oselva. I "Vadlabuo" var dei alltid velkomne når det var ledig, men det var jo ikkje store plassen. For Musikkforeningen var det, kan henda, enda vanskelegare. I eit uthus ved Kuvenstasjonen, med stearinlys på notestativa, fraus dei vinterstid. Elles var loftet på gamle kommunehuset eit litt betre alternativ, men trøngt: "det var så trangt at når bassen tok et kraftig fortissimo, blåste han nesten ut lyset".

Første Fjellheim

I 1910 kjøpte Turnforeningen ei tomt ved Kuven Stasjon (mellom Rema og Fløysand Tak) for 100 kroner, som var heile kassabehaldninga. Musikkforeningen slo seg no i lag med turnarane, og saman starta dei ein storstilt dugnad på tomta. Dette var starten på eit langt og unikt samarbeid mellom foreiningane. Den delvis opparbeidde tomta vart imidlertid seld etter kort tid, og no kunne foreiningane bla opp det doble, 200 kroner, og kjøpte Fjellheim-tomta av grunneigaren Hans Engjelsson Moberg. Tomta låg meir sentralt, og i Musikkforeningen sitt arkiv kan vi lesa: "...den lå så centralt, især for musikkens vedkommende, da vi kunne drage folk til oss med vores lokkede toner."

Grunnmuren til det nye huset vart sett opp på dugnad, og byggmeister Nils Bøe sette opp huset for 3000 kroner. Summen var lån i Os Privatbank (seinare DnBNor) som alle medlemmene i foreiningane måtte kausjonera for, og som det står i arkivet til Os Turnforening: "Dette var en nokså enkel affære for alle var like blakke".

Søndag 26. februar 1911

Det nye huset vart innvigd med ein stor opningsfest og fekk namnet Fjellheim. Musikanerane hadde fått øvingslokale, turnarane sin etterlengta turnhall og Os-

bygda sitt første forsamlingshus eller kulturhus. Med Fjellheim kom det ein heilt ny giv i både Turnforeningen og Musikkforeningen. Turnforeningen fekk ein god turntropp som no trente fast i Fjellheim. Instruktøren og eldsjela i dei første åra etter innviinga var utan tvil Andreas Midtbø. Han var eit usedvanleg stort turn- og idrettstalent, men han vart diverre sjuk og døydde allereie i 1916, 26 år gamal.

Den andre eigaren av Fjellheim, Musikkforeningen, opplevde det same. Fleire medlemmer kom til, og musikken vart fast innslag på festar, basarar, og sjølvstilt på 17. mai. Os Strykemusikkforening eller "Stryken", som laget vart kalla, kom ikkje for alvor med i Musikkforeningen før i 1930.

Stryken 1930. Sitjande frå venstre: Lars Moberg, Johannes Lyssand, Mons Lyssand (dirigent), Harald Lyssand, Sverre Nicolaysen. Ståande frå venstre: Sigurd Bugge, Henrik Lyssand, Ivar Tvedt, Nils Hauge, Bjarne Lyssand. Foto: Mortensen

Mons Lyssand hadde i mange år dirigert hornorkesteret, men i 1930 tok han over "Stryken", og Ivar Tvedt tok over hornorkesteret. "Ivaren" vart jo legendarisk med sitt ustøppelege engasjement for musikken, og ikkje minst for Fjellheim.

Lars Nicolay Nicolaysen var ei stor drivkraft i musikkforeninga i åra etter stiftinga i 1901.. Han var sjølv stiftaren av foreininga, og medlem av byggjekomiteen for første Fjellheim. Musikalitet går ofte i arv. Sonen Sverre Nicolaysen var aktiv i "Stryken" i mange år, og med i byggjekomiteen for siste Fjellheim. Han spelte på fleire strengar. Turnar var han, formann i Turnforeningen og ei eldsjel i Fjellheim. Sonen hans igjen, den spreke 83 år gamle Asbjørn Nicolaysen, hadde siste trening med "gamlekarane" i Fjellheim rett før sommaren. Også han var aktiv i Turnforeningen og i Fjellheimstyret. Interessa for Fjellheim gjekk i arv.

Dei første Os-revyane

I 1934 vart den første Os-revyen, "No ska' de få da" sett opp i Fjellheim. Skodespelarane måtte vera medlem av Musikk- eller Turnforeningen, men mange var jo også medlem av begge.

Karla Særvold, no 95 år gamal, var medlem av det første Fjellheim-styret (husstyret), og ho var også med og stifta symjegruppa i Turnforeningen i 1935. Idrettstalent var ho,

Frå Os-revyn "Det kunne vore verre" i 1935
Frå venstre: Ingeborg Røttingen, Signy Bøe, Karla Særvold,
Olga Moberg, Reidun Aarvik

men på Fjellheim-scena synta ho også eit sjeldant song- og skodespelartalent. Tilbod frå teatersjefen i Bergen takka ho nei til, for som ho sa: "Eg sto jo i butikken til Guro Lyssand, og stelte mor som var sjuk". I 1978 vart ho "hanka inn" att av Fritio-aktørane, og gjorde stor lykke bl.a. med "Besto"-figuren til Arnfinn Haga, og i samspel med Lars Kristiansen i "Eit Frieri"

Mange fleire burde vore nemnde her, men det er det ikkje plass til i denne omgang.

Storbrann og nytt Fjellheim i emning

Etter ei stor utviding og ombygging i 1926, var ei ny ombygging planlagt i 1935.

I husstyret i 1935 sat: Gustav Lund (formann), Ivar Tvedt (kasserar), Jakob Hjelle og Nils J Lund. Byggjekomiteen for ombygginga var samansett av husstyret, og i tillegg kom Magne Bøe, Sigurd Bugge, Sverre Nicolaysen, Mons Lyssand og 25 år gamle Harald Kuven.

Den kjende arkitekten Johan Lindstrøm frå Bergen hadde teikna ombygginga, som var kalkulert til 20 000 kroner. Å byggja om og på eit bygg som allereie hadde vore påbygd, var komplisert. Dei trong imidlertid ikkje å uroa seg så lenge for det. Kort tid før arbeidet skulle ut på anbod, fekk komiteen eit heilt anna oppdrag. Det fekk også arkitekten.

Natt til søndag 30. august 1936 brann Fjellheim ned til grunnen. Den store trebygningen vart eit lett bytte for flammene. Historisk materiale gjekk tapt, men dei fleste instrumenta til Musikkforeningen var imidlertid heime hos medlemmene. Ein kontrabass klarte Ivar Tvedt å redde, så vidt det var. Vittige tunger ville ha det til at teikningane av det nye Fjellheim allereie låg klare før brannen. Uansett, branntomta vart rydda, og brukande material vart køyrt opp til det nyopna idrettsanlegget på Kuventræ, og det første garderobeanlegget vart bygd.

Om ikkje teikningane var klare før brannen, vart i alle fall dei første utkasta til teikningar klare kort tid etter brannen.

Nytt Fjellheim- eit formidabelt prosjekt

Få dagar etter brannen var den allereie nedsette byggjekomiteen i sving med å planleggja huset som skulle bli eit av dei flottaste forsamlingshusa på Vestlandet. Nøyaktig 14 dagar etter brannen hadde byggjekomiteen første befarings på tomte saman med arkitekt Johan Lindstrøm, som no skulle teikna eit heilt nytt hus. Han

hadde bl.a. teikna det gamle posthuset (no Tanngarden) som kan minna om Fjellheim i mindre målestokk.

Om bygginga av Fjellheim var eit stort prosjekt, var det ikkje mindre imponerende at foreiningane samstundes la planar for korleis ein skulle få inntekter til drift av huset. Stikkord var kino. Eit utdrag frå søknaden som Harald Kuven førte i pennen, og sende heradsstyret på vegner av foreiningane allereie 23.09.1936:

I anledning av at Os Musikk- og Turnforening nu skal gå til gjenoppbygging av sitt lokale Fjellheim tillater vi oss å ansøke det ærede herredsstyre om konsesjon til kinodrift". Og avslutningsvis: "med høiagtelse for Os Musikk- og Turnforening"

Byggjemøta på Lars Berges kafé

6. oktober hadde arkitekt Lindstrøm teikna eit framlegg til ny Fjellheim-bygning i mur på ca. 360 kvm. Grensa for trebygningar var 250 kvm, og etter storbrannen fem veker tidlegare var det ingen diskusjon om ny trebygning. Byggjemøta kom tett som hagl frametter, dei fleste på Lars Berges kafé (seinare Kafé Osingen). Referat frå byggjemøte og søknader i aust og vest vart ført i pennen av Harald Kuven, som seinare, og med god grunn, vart omtalt som Mr. Fjellheim.

Rett over nyttår 1937 vart bygget godkjent i bygningsrådet, og dei ulike handverksfaga vart sende ut på anbod. Byggjekomiteen hadde først kalkulert med ca. 50 000 kroner, men det vart "litt" dyrare. Dei som fekk anboda på Fjellheim, var for det meste frå Os:

Abraham Lund (grunnarbeid), Hans Lundetræ (jern og betong), Torg. Kaldestad (elektrisk)
Konrad Lepsøe (tømrararbeid), Mons Lyssand (målararbeid), J. Bjørø (blikkenslagararbeid)
Kristian Lyssand/Os Dørfabrikk (trappe- og snikkararbeid).

I tillegg desse: Elektrisk varmeanlegg: Per Kure A/S, Oslo, sanitæranlegg: K. Mikkelsen Fana, murararbeid: Sigurd Schei, Fana, sceneteippe: Kløverhuset: Stolar (brukte): Den Nationale Scene.

Stormfullt kranselag

Etter det første spadesticket 18. mars 1937, gjekk arbeidet rask framover. Laurdag 23. oktober 1937 var det klart for kranselag. Harald Kuven skildrar dagen slik i ein tale på på 10-års-jubileet for Fjellheim i 1948:

"Om morgenen ble flagget heist på topp, men allerede kl. 12 middag måtte det som var igjen av det fires da det røk opp til storstorm. Om kvelden kl 5 samles alle, i alt 34 mann til fest på Lars Berges kafe, og nå ble det storm innendørs. Alt var stille og pent til arkitekten hadde forlatt selskapet, men da tok karene det igjen. Ordstyreren ble dysset ned, og til tider var det opp til tre taler på en gang".

Vidare står det: "Der var i alt knust mellom 15 og 20 glass som alle ble knust når talerne ba om ordet – de ble litt for tung på hånden. I originalversjonen skriv Kuven også bl.a. "Den sterke "Løiten" og det friske Hansa øl smakte fortrinnetlig godt".

Ferdig hus og kinoanlegg på plass

Arbeidsinnsatsen på bygget vart ikkje mindre etter kranselaget, snarare tvert i mot. Fram mot årsskiftet var sjølve bygningen på det meste ferdig, men det sto att ein del innreiing, og mykje utstyr skulle skaffast til huset. Gjevarglede og pengegåver er her stikkord. Fleire i byggjekomiteen fekk no oppgåver i festkomiteen som skulle førebu den store innviinga av Fjellheim 5. februar 1938. Harald Kuven vart nærast sjølvskreven til å leia festkomiteen.

Fjellheim 1938

Byggjerekneskapen vart ført i pennen av Ivar Tvedt. Den kunstneriske handskrifta hans syner sluttsummen: kr 92 616.30. I tillegg til denne summen kom det eit brukt kinoanlegg som vart kjøpt i Oslo for kr 6 338.

Den store Fjellheim-festen

Laurdag 5. februar 1938 skulle Fjellheim innviast, og 350 gjester var inviterte. Blant dei meir prominente gjestene var teatersjefen ved Den Nationale Scene, Hans Jacob Nilsen, ordførar Nils Tveit, arkitekt Johan Lindstrøm, og mange fleire av medlemmene i foreiningane på plass. I Harald Kuven, formann i festkomiteen sin kortversjon av festen frå eit jubileumshefte står det:

"Festen ble åpnet av Os Musikkforening's orkester under ledelse av dir. Mons H. Lyssand. Deretter leste Lars Skorpen en vakker prolog som han hadde skrevet for anledningen. Formannen i festkomiteen Harald Kuven ønsket så forsamlingen velkommen og gav ordet til Olav Skorpen som holdt festtalen. Talen var en vakker hyllest til ungdommen, og fikk kraftig bifall"

Foreiningane framførde skodespelet *Til Sæters*, og teatersjefen vart så imponert over prestasjonane at han gjekk i garderobane og takka kvar einskild skodespelar. Det var etter innsatsen i dette stykket Karla Særvold fekk tilbod om å prøva seg på DNS. At Os Musikkforening spelte til stykket i den nye musikkgrava, vart nesten nesten gløymt.

Søndag 6. februar skulle kinomaskina køyrast i gang, og tre fulle hus såg filmen *Louis Pasteur*. Filmen, som fekk tre Oscars, vart såleis første offisielle film i Fjellheim. Mange filmar skulle rulla over lerretet i Fjellheim dei neste femti åra.

Tredje dagen var det klart for gjestespel med DNS og Ibsen-stykket *Gengangere*, og med det var tre utrulege festdagar i Fjellheim over.

Husstyre, kinostyre og anna styr

Veka etter den store festen var det klart for første generalforsamling for Os Musikk- og Turnforening i det nye Fjellheim. Mange funksjonar skulle på plass for å drifta det store bygget, og utfordringane sto i kø. Husstyre, kinostyre, kinomaskinist, vaktmeister, treningstider, leigesatsar osb. Ja, til og med garderobedamer skulle tilsetjast og lønast. Desse vart det nye husstyret: Engel Eikeland (formann), Ingvald Kolås (nestformann), Nils Lund, Lars Moberg, Karla Særvold og Oddlaug Dahl. Her må det tilføyast at Ivar Tvedt også kom inn i husstyret i 1938. I over 20 år var han ei drivande kraft i Fjellheim i tillegg til alt arbeidet han la ned i Musikkforening.

I kinostyret sat: Harald Kuven (formann), Lars Skorpen, Sverre Nicolaysen og Johannes Tvedt. Første "pedell" (vaktmeister), Hans Prestø, vart også tilsett. Dei som køyrde filmene i starten, var Kristian Moberg, Bjarne Lyssand, Ulf Ruland og Gunnar Gundersen. Det skulle snart syna seg at kinoen skulle bli berebjelken for Fjellheim i åra frametter. I 1938 vart det synt 38 filmar, året etter 48. Inntekta frå filmene auka for kvart år, og ein kunne starta nedbetaling av gjelda på huset.

Harald Kuven blir forretningsfører på "livstid"

Året etter innviinga av Fjellheim vart Harald Kuven formelt tilsett som forretningsfører for kinodrifta. Ein kan mistenkja han for å ha kome med framlegg til stillingsinstruks sjølv, slik at ingen andre ville søkja på denne jobben som vart løna med 200 kroner i året, og som eigentleg var ein bijobb.

"Forretningsføreren må påta seg å føre regnskap for kinoen, samt å stå for den nødvendige korrespondanse m.m. som vedrører kinoen. Videre må han forplikte seg til å være til stede ved hver eneste kinoforestilling."

Seinare vart "Harald'n" forretningsfører for alt som gjekk føre seg i Fjellheim, heilt fram til han måtte slutta pga. sjukdom i 1976. Den eigentlege jobben hans var på heradskassen der han også hadde orden på pengar og rekneskap.

Fjellheim i krigsåra

9. april kom dei tyske soldatane til Os, først til Ulven og deretter til Fjellheim. Jernsenger vart sette opp både i storesalen og i kjellaren. Fjellheim var okkupert, og tyskarane forlangte at huset skulle stå til deira disposisjon til ei kvar tid. 26 april var foreiningane samla til krisemøte, og det vart raskt vedteke å krevja leige av okkupantane, og at kinoen måtte halda fram som før. Etter to månader utan film kom kinoen i gang att, og etter kvart betalte også tyskarane leige for huset. Kinoen vart redninga, og gjelda kunne betenast. Utvalet av filmar var kraftig redusert, men folk strøymde til Fjellheim og fekk eit kjærkome avbrekk i kvardagen.

Utanom kinoen vart einskilde arrangement gjennomførte, og andre lag fekk også leiga huset. I

I 1941 vart barneskodespelet *Den falske prinsen*, skriva av Lars Bastiansen, sett opp med stor suksess. Tyskarane stilte opp på generalprøven, men forsto truleg ikkje så mykje,

så det gjekk greitt gjennom sensuren. Musikkforeningen heldt fleire konsertar dette året, bl.a. jubileumskonserten (40 år) saman med Mannskoret.

Tunge år før det tok av

I dei første åra etter krigen var det mykje å ta tak i etter fem år med tyske "leigebruarar".

Turnforeningen sleit i tillegg med dårleg økonomi etter store utlegg på Kuventræ. I styre-protokollen for husstyret 22.08 1946 kan ein lesa: "Turnforeningen får fire ekstra dansearrangement, og ingen andre lag får dansearrangement resten av 1946".

Foreiningane sto side om side når den eine trong hjelp. Mange år frametter skulle det bli Fjellheim-dansane som heldt liv i begge foreiningane.

Ola Midtbø har lang fartstid i husstyret. Allereie i 1938 var han med i husstyret og seinare var han formann i tre år frå 1949. Den spreke og spenstige 91-åringen fortel levande om Fjellheim i desse åra. Dei gamle og tunge stolane frå DNS vart skifta ut med nye og lettare. For å betra akustikken i storesalen vart bl.a. veggene kledde med kryssfinerplater, etter råd frå Arkitekt Lindstrøm og ein lydteknisk ekspert. At Ola'n tok tak i dette var ikkje tilfeldig, for han var jo musikar i tillegg til eit idrettstalent. Utanfor huset vart den velkjente og bastante muren gjort ferdig, for å nemna noko.

Storheitstida for Fjellheim

Tida frå 1950 til 1975 var på mange måter storheitstida for Fjellheim. Heile perioden er godt dokumentert i gamle i styreprotokollar, og mange har eigne historier frå kinoen eller dansen i Fjellheim. Noko må også nemnast her.

Inntektene frå kinoen og dansane auka jamt utover på 50-talet, og det var desse inntektene som i praksis løfta Fjellheim fram desse åra. Leigeinntekter frå skulane var

50-årsjubileet til Os Turnforening i 1955.

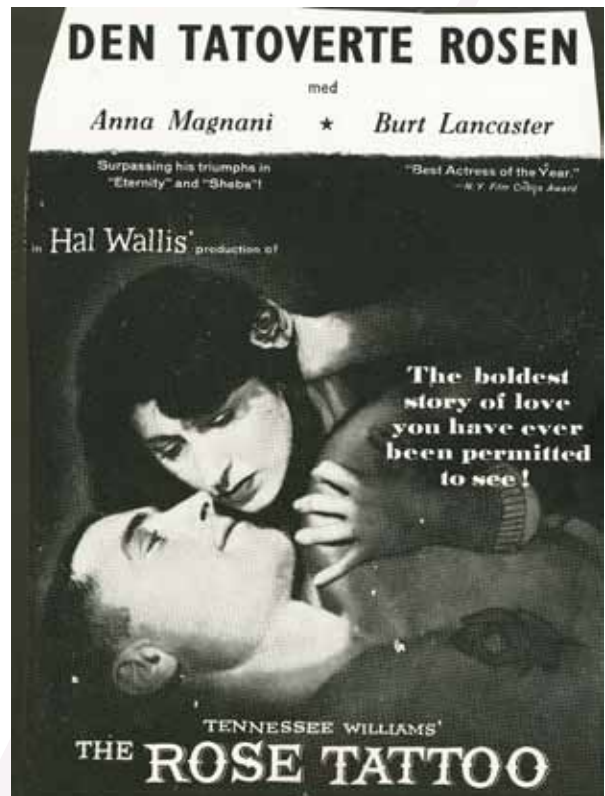
Frå avisa "Dagen" 9.03. 1957. Planlagt påbygg. Skissa er teikna av Jakob Hjelte etter teikningar av Johan Lindstrøm.

også viktige bidrag til Fjellheim-kassen. Huset var fullbooka sju dagar i veka, men foreiningane sine arrangement hadde sjølv sagt førsteprioritet.

Ei storstilt utviding av huset vart teikna av Arkitekt Lindstrøm i 1957

Som vi ser i dag, var det berre "vaktmeisterboligen" som vart realisert. Ivar Tvedt er nemnd tidlegare, men bør nemnast igjen, for han var formann i husstyret i den mest travle perioden for husstyret nokon gong, på slutten av 50-talet og tidleg på 60-talet.

Kinoen

Ein "love story" som osingane Burde få sjå meinte "Harald'n"

Det var ikkje få filmar som rulla over lerretet desse åra, og Fjellheim var i fleire år ein av dei mest besøkte bygdekinoane i heile landet. Kinosjef Harald Kuven var interessert i film, og las kritikkar i aviser og i filmblad før filmane vart godkjende til framvisning i Fjellheim. Eit eige filmutval frå foreiningane, i tillegg til Harald Kuven, tok ut filmane, men det var nok Harald Kuven som kunne film. Ei kommunal nemnd skulle imidlertid også ha eit ord med i laget, og lærar Sigurd Aksnes var frå 1957 i fleire år formann i nemnda. "Aksnesen" hadde mildt sagt eit litt anna syn enn "Harald'n" på einskilde filmar. Med til denne historia høyrer også at Harald Kuven sende eit langt brev til departementet, og fekk støtte for at det var foreiningane som hadde det avgjerande ordet sidan dei hadde konsesjon på filmframvisning. Filmen *Den tatoverte rosen* frå 1956 var ein av dei mest besøkte i 1956, men det var altså før Sigurd Aksnes kom inn i kinonemnda

Ut på 70-talet gjekk det jamt nedover med kinoen i Fjellheim, som det også gjorde med andre tilsvarande kinoer i landet. Harald Aase hadde teke over for Harald Kuven i 1976, og i 1980 var det jamt slutt.

Dansane

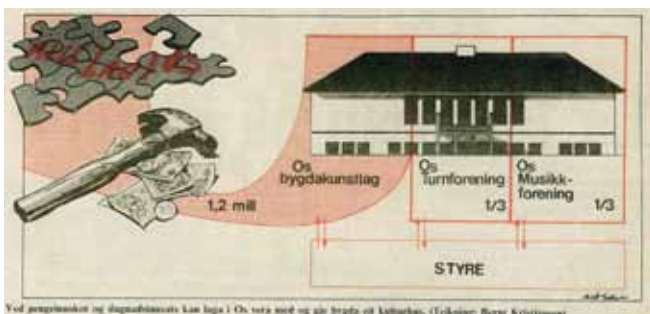
Dansane i Fjellheim er eit omgjepp langt utover Os-bygda. Inntektene frå dansane heldt liv i foreiningane og huset til slutten av 70-talet. Harald Kuven, ordensmennesket og systematikeren, førte nøyaktig logg over dansane. I ein av protokollane kan vi f.eks. lesa kor mange det var på kvar einaste Fjellheim-dans frå 1953 til 1980. Den siste dansen som er ført med "Harald'n" si handskrift, er 9.10.1976. Ut frå desse kan vi lesa at allereie tidleg på 50-talet var det fulle hus på Fjellheim-dansane. Over 1000 var det kanskje på jonsok eller 17. mai. 23.06 1961 er det til dømes oppført 1043 betalande, og husstyret som arrangør. Inntektene frå denne dansen gjekk tilbake til huset. Laurdagsdansane vart stort sett delt mellom Turnforeningen, Musikkforeningen og huset. I mange år var det i gjennomsnitt Fjellheim-dans tre av fire laurdagar i månaden, og den fjerde var det krinsane sin tur. Til liks med kinoen var det jamt slutt på dei tradisjonelle Fjellheim-dansane i 1980.

Fritio reddar Fjellheim

Os-revy 1978: Karla Særvold i samspel med Lars Kristiansen i stykket "Eit frieri"

Utan inntekter på kinoen og dansane vart det ikkje pengar til vedlikehald og faste utgifter. Os Elektrisitetsverk truga stadig med stenging av straumen, og Fjellheim-spørsmålet vart ein gjengangar på styremøta i foreiningane utover på 80-talet. I 1978 kom Fritio med nye kostar, og dugnadsanda var tilbake i huset, nesten som i gamle dagar. I ti år frametter vart Fjellheim på ny sentrum for revy, konsertar, "Håtta du?"- kveldar og mykje meir. Dei driftige Fritio-

Bygdakunslaget ville inn på eigarsida i 1982 (Skisse:Bernt Kristiansen)

arrangørane sette Fjellheim på dagsorden med "Aksjon kulturhus" i 1982. Store planar for opprusting av huset med Bygdakunslaget inn på eigarsida, vart det imidlertid ikkje noko av.

Mykje dugnad vart gjort på Fjellheim utover 80-talet, og Fritio overførte kvart år pengar til huset. Dei gjekk mest til å halda hissige kreditorar på avstand. Jonny Christensen var formann i husstyret frå 1984 og heilt fram til kommunen kjøpte huset i 1989. "Jonnyen" og fleire andre husstyret gjorde ein kjempejobb med å halda Fjellheim "flytande" desse åra.

Os kommune kjøper Fjellheim

Gjelda på huset auka kraftig utover 80-talet, m.a. pga. skyhøge renter. For å gjera ei lang historie kort: Os kommune kjøpte ut foreiningane for 2,5 millionar kroner. Gjelda på ca 1 million vart sletta, og 750 000 kroner vart overført til kvar av foreiningane. "Jonnyen" skulle bli siste formann i husstyret, og første vaktmeister i det kommunale Fjellheim. Rett mann på rett plass. Ei omfattande opprusting av huset i 1991, bl.a med fleire tilbygg, gjorde Fjellheim tenleg som kulturhus dei neste 20 åra. Arkitekt Hans Skogen teikna "Nye Fjellheim", og som vi kan sjå: Han gjorde ein framifrå jobb, og Arkitekt Lindstrøm sin stil og utsjånad på Fjellheim vart ført vidare.

Frå musikalen "Tommy" i 2006(Foto: Os og Fusaposten) Anne Leni Søfteland Sæbø og Terje Neset synte at "Nye Fjellheim" var godt brukande til aktiviteter for born og ungdom. Framtida vil kanskje syna at det blir behov for eit reservehus for Oseana. Den ballen sparkar vi over til kulturkontoret.

Oseana tek over stafettspinnen

Fredag 17. juni 2011 vart Oseana offisielt innvidd med ein flott opningsfest. Det markerte starten på ei ny tid der praktbygget på Mobergsneset hadde teke over stafettspinnen frå Fjellheim. Om det blir hundre år med Oseana, veit vi ikkje, men vi må vera takknemlege for at Os kommune endeleg realiserte planane om eit bygg som no kan samla heile Osbygda til eitt rike.

Skriftlege kjelder:

Os Turnforening 40 år, Jubileumshefte, 1945
Os Turnforening, Jubileumsbok, 2005
Os Musikkforening, 100 år, 2001
Bygdesoga for Os, 1980
"Osingen", 1992
Diverse protokoller for Fjellheim 1936 – 1989

Munnlege kjelder:

Ola Midtbø
Karla Særvold
Odd Lyssand
Asbjørn Nicolaysen